

STUDENTEN WEEKBLAD

20e JAARGANG.
No. 10.

HOOFDREDACTEUR: E. J. GRATAMA SZN.
REDACTEUREN: B. D. H. TELLEGEN J. AZN., MEJ. E. G. F. W. VAES,
G. J. DE GLEE, W. H. MUNNICH, S. NOYON, W. J. G. PAARDEKOOPER.
FAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

ZATERDAG
15 DEC. 1917.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS / 4,— P. JAAR, WAAROVER VÓÓR DE KERSTVACANTIE WORDT BESCHIKT. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Toespraak gehouden door den President van het D. S. C., den heer W. Six Jzn, bij gelegenheid van den Senaatsoverdracht.
Toespraak gehouden door den heer M. Ch. G. de Bruyn, bij gelegenheid van zijn installatie als President van den Senaat van het D. S. C.
Societeit „Phoenix”. Nieuw aangeschafte boeken.
Delftsche Studenten Schaakclub.
Het Cabaret, door G. Szn.

Delftsche Studentenbond.

Aanwinst van de bibliotheek.

Gedachten en Gedichten.

Uit het leven van den man met de gedeukte ziel, door H. Student en Maatschappij, door N.
Zang van den Oude, door Lk.
Een Preek, door J. S.
Gij zult mijn Kracht spannen voor Uw ploeg . . . . ., door Lk.

Vereenigingsleven.

Idealisme in Godsdienst en letteren. Lezingsverslag.
De economie van de automatische telefooncentrales in verband met de gespreksduur. Lezingsverslag.

Ingezonden.

Geachte Redactie, door G. Naeff.
Aan den heer G. Naeff, door E. J. Gratama Szn.

Mededeelingen.

Het Bureau voor Uitvinders.
Delftsche Coöperatieve Keuken.

Boekbespreking.

De Nederlandsche nationale kleederdrachten.
Het sexueele leven van den mensch van het standpunt der natuurlijke ontwikkelingsgeschiedenis.

Technische Hoogeschool.

Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde.
Afdeeling der Bouwkunde.
Mededeelingen.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

TOESPRAAK

GEHOUDEN DOOR DEN PRESIDENT VAN HET D. S. C.
DEN HEER W. SIX JZN, BIJ GELEGENHEID VANDEN
SENAATSOVERDRACHT OP MAANDAG 10 DEC. 1917.

Mijne heeren Senatoren,
Honorair en te installeren Senatoren,
Leden van het Delftsch Studentencorps.

Later dan wij hadden kunnen verwachten is dan het oogenblik gekomen, waarop wij onze plaats aan het hoofd van het Corps voor onze opvolgers zullen ontruimen.

Het hoogtepunt in onzen studententijd hebben we dit jaar bereikt, een periode in ons leven wordt hier hedenavond afgesloten, waar we deze plaats verlaten om ons te gaan voorbereiden tot onze verdere levenstaak. Hoezeer hebben we gelegenheid gehad de schoone roeping te beseffen van een organisatie als de onze, hebben we begrepen wat zij in het studentenleven zijn kan voor hen, die het goede weten te vinden en te waardeeren. Wanneer wij dan thans in deze laatste oogenblikken terugzien over dit Senaatsjaar, dan moeten wel zeer gemengde gevoelens zich aan ons opdoen.

Zeer zeker hebben we ook in dit jaar de dagen van onbezonnen feestvreugde gekend, de oogenblikken, waarin we ons zoo zeer konden verheugen in de bloei van het Corps, waarin we trotsch mochten zijn op onze Corporatie, die een zoo hechten band vormt tusschen de leden. Diep werden we getroffen door de bewijzen van blijvende gehechtheid

aan het Corps, die ons van de zijde der oud-leden werden geleverd.

Toch zijn het niet alle aangename herinneringen waarmee wij thans van deze plaats afstand doen. Hoe kan dit ook anders, wanneer we terugdenken aan onze pogingen om hervormingen tot stand te brengen, die naar onze meening noodzakelijk zijn voor de toekomst van het Corps, plannen waarvoor de kiem reeds jaren geleden aanwezig was en waarvan de groei thans plotseling wordt belemmerd, voor dat het Corps zich heeft uitgesproken.

We zouden slechts met een gevoel van weemoed, met een herinnering aan zeer veel nuttelooze arbeid aan deze periode kunnen terugdenken, indien we niet de vaste overtuiging meenamen, dat slechts tijdelijk de oude weg zal worden vervolgd, de oude toestanden bestendig. De geschiedenis levert ons daarvoor de waarborgen. Wanneer we zien hoe steeds weer een strooming tot hervorming zich openbaarde, waarvan de noodzakelijkheid door steeds meerderen wordt gevoeld. Ook het Leidsche Corps dat in vele toestanden met Delft de grootste overeenkomst vertoont, heeft thans ingrijpende hervormingen in behandeling genomen. Slechts de aanleiding mag wellicht in de Delftsche plannen worden gevonden, de oorzaak ligt veel dieper.

En al mogen zij die thans de beslissing hebben te nemen ook nog in staat zijn met gering verlies de steeds wassende vloed te keeren zonder vooruit te zien, steeds meer zal er verloren gaan, tot eens de stuwkracht alle beletselen uit den weg zal ruimen.

Zoo wil ik thans deze laatste gelegenheid aangrijpen, niet, om U een overzicht te geven van onze werkzaamheden in het afgelopen jaar, maar om U nog eens met enkele woorden mijn ideeën kenbaar te maken over de inrichting van het Corps, zooals die thans is en over de wijzigingen door dezen Senaat voorgesteld.

Velen hebben zich afgevraagd of verandering noodig is, zoolang het Corps aan de tegenwoordige leden voldoening verschaft.

Maar is het Corps dan een vereeniging die zich ten doel stelt om enkelen de genoegens en het nut van de samenleving onder de studenten te doen ondervinden? Wat betekent de studie voor diegenen, die daarbij niet tegelijkertijd in staat worden gesteld hunne algemeene ontwikkeling te voltooien, menschenkennis en levenswijsheid op te doen?

Bij de oprichting van het Corps heeft men zoo juist dit nut van de onderlinge omgang tusschen de studenten ingezien. En dan moeten we ons wel afvragen, of wij thans het recht hebben, door kleingeestige overwegingen de voordeelen van dat studentenleven aan sommigen te onthouden. Het is mijn overtuiging, dat allen die het grootsche doel van onze Corporatie erkennen, ook thans nog daarin een plaats behooren te vinden. Daarbij zijn alle bezwaren klein en moeten uit den weg geruimd worden.

Eerst in den loop van dit jaar, toen wij er door onze positie van zelf toe kwamen de inrichting van het Corps meer critisch en onpartijdig te beschouwen, drong deze overtuiging zich aan ons op. Krachtig hierin versterkt werden we door de buitengewone Senaatsvergadering van 29 September l.l. waar vele oud-Senatoren hun meening hebben kenbaar gemaakt. Al mocht men ook bezwaar hebben tegen de groepeerings der leden, duidelijk kwam toch tot uiting, hoezeer men juist na de studie gaat beseffen welk een band daardoor wordt gelegd. Geen wonder, dat men dikwijls pas te laat inziet, dat wrijving of minachting aanwezig is, waar onderlinge samenwerking en waardeering had kunnen zijn. Laat men toch beseffen dat om ons andere verhoudingen zijn ontstaan en met grooten spoed zich zullen voltooien. Dan moeten wij jongeren toonen, dat wij inzien dat nieuwe eischen worden gesteld, dat wij krachtig gereed staan om op te bouwen, waar hardnekkig vasthouden aan

het oude toch niet mogelijk is, al verbeelden wij ons ook dat wij zulks doen.

Van onze Corporatie wordt in de toekomst steeds meer gevraagd; wil de relatieve waarde niet verminderen, dan moeten wij naar verbetering streven en mogen wij nooit tevreden zijn, met dat wat vroeger werd bereikt. Men bedenke dat stilstand achteruitgang beteekent en dat het onverantwoordelijk is om iedere verandering te verwerpen, alleen omdat zij nieuwe toestanden mee zal brengen.

Helaas zijn er nog velen die feitelijk op dit standpunt staan!

Hoe juist werd op de genoemde Senaatsvergadering, door een der oud-Senatoren het Corps vergeleken met een automobiel waarvan de motor is stop gezet, en die slechts voort gaat tot dat zijn energie is uitgeput.

Voor het laatst wil ik hier nog eens waarschuwen voor een geest van afwachting. Moge het *laissez faire, laissez aller* voor het Corps geen gevolgen hebben, die een ieder moet betreuren.

Een woord van oprechte dankbaarheid wil ik hier wijden aan hen die ons hebben gesteund bij onze moeilijke taak, een woord van waardeering aan diegenen, die ons openlijk met argumenten hebben bestreden, omdat zij een andere meening waren toegedaan. Stilzwijgend wil ik hier de personen voorbijgaan, die wantrouwen hebben gezaaid om met groote woorden de kwestie zelf buiten het debat te stellen.

Mede-Senatoren.

Zoo blijft mij dan de aangename plicht hier enkele woorden tot U te richten. Hoe sterk hebben we in dit jaar de bewijzen gevonden, dat bij het streven naar een gemeenschappelijk doel, de vriendschapsbanden worden gevormd en versterkt. Moge ook thans, nu dat doel wordt weggenomen, die vriendschap onverzwakt blijven voortbestaan.

Hulshoff, dikwijls heb ik het in U bewonderd, dat gij bij al Uw drukke werkzaamheden steeds nog tijd wist te vinden om de belangen van ons Corps te behartigen, op de wijze zooals gij het dit jaar hebt gedaan.

Elion bij U in het bijzonder heb ik steeds een krachtigen steun gevonden, ontelbare malen ben ik gedurende dit jaar in de gelegenheid geweest, Uw groote werkkraft en helder oordeel te leeren waardeeren. Daarom ook heeft het mij zoo zeer verheugd toen gij U na lang aarzelen, op aandringen van de eereleden en van ons, er toe bereid verklaarde voor het Lustrumjaar de leiding op U te nemen. En ik mag het hier niet verzwijgen, hoezeer ik het ook thans nog befreur, dat de wijze waarop de verkiezingsactie is gevoerd, U er toe heeft gebracht op dit besluit terug te komen. Steeds weer heb ik mij er in de laatste weken over verwonderd, dat het voor sommigen zoo moeilijk is eerlijk te blijven, ook bij geschil van meening.

Van Diggelen en Polis, voor de wijze waarop ook gij hebt medegewerkt aan onzen gemeenschappelijke taak ben ik U dankbaar. Met de volste overtuiging, dat ik daarbij namens ons allen spreek wil ik van deze plaats nog een woord van dank richten tot de eereleden. De volkomen eensgezindheid, waarmede wij dit jaar met hen hebben samengewerkt, heeft ons de taak, die wij op ons namen zooveel lichter en aangenaam gemaakt, dan anders het geval had kunnen zijn.

Te installeren Senatoren.

Ernstige plichten wachten U reeds, bij de voorbereiding van ons 14de Lustrum, vooral waar we ook thans nog niet weten, wat de naaste toekomst ons kan brengen. Een zware maar tevens een schoone taak is het, want ook U moet het aangenaam aandoen wanneer gij bij het Lustrum, als vele ouderen hier de herinnering aan hun studententijd komen ophalen, ons Corps in zijn volle innerlijke kracht kunt toonen.

Dat het U moge gegeven zijn, dit Lustrum in overeenstemming met de tijden, ten volle te doen slagen, is ons aller wensch.

Mijnheer De Bruijn, aan U draag ik thans de leiding over, moge gij doordrongen zijn van de groote verantwoordelijkheid, die gij daarbij van mij overneemt, moge het Uw Senaat gegeven zijn het Corps dit jaar te besturen naar de wensch der leden.

Thans dechargeer ik mij zelf en ik installeer U in mijn plaats tot President van den Senaat van het Delftsch Studentencorps.

TOESPRAAK

GEHOUDEN DOOR DEN HEER M. CH. G. DE BRUYN
BIJ GELEGENHEID VAN ZIJN INSTALLATIE ALS PRESIDENT VAN DEN SENAAAT VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS, OP MAANDAG 10 DECEMBER 1917

Mijne Heeren Senatoren, Honorair- en te installeren Senatoren, Leden van het Delftsch Studenten-Corps.

Mijnheer Six,

Het is misschien met een gevoel van weemoed dat U en Uw mede-senatoren op het afgelopen jaar terug zullen zien, een jaar van veel strijd en wrijving, dikwijls van elkander niet begrijpen.

Wanneer men de geschiedenis der volkeren bestudeert dan blijkt het heel duidelijk dat het ons onmogelijk is de maatschappelijke instellingen in al hun gecompliceerdheid plotseling ingrijpende veranderingen te doen ondergaan. Is ook de natuur soms zeer radicaal toch gebeurt dit op heel andere wijze dan dat wij dat begrijpen en daarom werken groote hervormingen, hoe goed ze zich ook theoretisch voor kunnen doen meestal verkeerd. Dan slechts zouden ze nuttig kunnen zijn als ze zelf de aard van de menschen konden veranderen.

Een dergelijke macht bezit echter alleen de tijd.

We worden geregeerd door wat in ons zelf is: ideeën, gevoelens en zeden; de instellingen en wetten zijn slechts de weergave van onzen geest, de uitdrukking van wat die geest noodig heeft en kunnen dus aan onzen aard zelf niets veranderen.

Zoo is misschien te verklaren de reden van een grooten afkeer voor Uw plannen voor Corpshervorming. Maar toch zal U altijd de groote eer en verdienste toekomen de eerste senaat te zijn geweest die na meer dan twintigjarige beoogingen voor hervormingen met daadwerkelijke plannen voor den dag zijt gekomen. En al zal ook de nieuwe Senaat niet verder in deze richting doorgaan, de kiem voor een hervorming hebt U gelegd, waarschijnlijk een uitgebreide evolutie ingeleid.

De groote verantwoordelijkheid op een dergelijk tijdstip de opperste leiding van ons dierbaar Corps op mij genomen te hebben ben ik mij volkomen bewust en daarom wilde ik hier nog één verzoek tot U Honorair-Senatoren richten. Al mogen er ook onder ons als tegencandidaat gekozen zijn wil ons Uw hulp en steun niet onthouden, we zullen ze bij de vele nieuwe vraagstukken waarvoor wij gesteld zullen worden onmogelijk kunnen ontberen. Ook U mijnheer Six en Uw mede-senatoren hoop ik weldra, door de Corpsvergadering gemachtigd, als zoodanige raadslieden te mogen ontvangen.

Ik dechargeer thans de heeren: Hulshoff, Elion, Van Diggelen en Polis, als Secretaris, Thesaurier, Archivaris-Vice-President en Commissaris-Vice-Secretaris en installeer in hun plaatsen de heeren: Gratama, 't Hooft, Bolderdijk en Schiff.

Mede-Senatoren,

Zoo zijn wij dan nu geroepen gedurende een jaar de belangen van ons Corps te behartigen, de oude tradities hoog te houden en te doen voortleven.

Ofschoon de meeste van ons nog niet met elkaar in een bestuur hebben samengewerkt, heb ik toch het volle vertrouwen dat we de eenheid zullen vormen die een Senaat moet zijn. Geen vertegenwoordiging van zijn kiezers, van allerlei partijen met hun eigen belangen en veroordeelen, maar een sterk eendrachtig bestuur; menschen die elkander weten te apprecieeren, aan te vullen en te steunen in de nastreving van een gemeenschappelijk ideaal, ons Corps met al wat in ons is te dienen en te besturen. Slechts dan als we van die eenheid goed doordrongen zijn zullen wij iets kunnen bereiken en zullen de desillusies, die heftiger komen naarmate we onze idealen hooger gesteld hebben, ons nooit ontmoedigen, maar eerder nieuwe prikkels zijn tot vervolmaking van ons streven.

Waar ik doordrongen ben van de groote verantwoordelijkheid en de moeilijkheden die ons te wachten staan, wil ik U nog toeroepen: laten we eerlijk en openhartig met elkaar omgaan, oordeel niet te lichtvaardig, staat boven alle partijen, hebt één open oog voor wat om U is en bovenal bedenk bij alles wat gij doet dat er van U verwacht wordt dat ge een waardige plaats zult vervullen in een rij van groote voorgangers.

Mijne heeren, leden van het Delftsch Studentencorps,

Na een verkiezingsstrijd zooals we in de laatste jaren niet meer gekend hebben is dan deze nieuwe Senaat in Uw

midden gekomen en is het oogenblik voor mij aangebroken U eenigszins onze ideeën en plannen te geven.

Evenals in de gewone maatschappij aan een tijdperk van bloei dikwijls groote strijd en oneenigheid voorafgaan zoo zien we dat zelfde ook in onze studentenwereld.

De groote beroering die de nieuwe plannen tot Corpshervorming ons brachten en waar de gehouden verkiezingen misschien nog een uitvloeisel van waren, zijn te beschouwen als de tijd van strijd maar een strijd waarin ons Corps zich zelf wakker heeft geschudt uit een lange loome doezeling.

Onmiddellijk al na de groote vakantie heeft men een intenser leven, een veel grootere belangstelling voor allerlei Corpsaangelegenheden kunnen waarnemen. Ook kan ik met vreugde hier gewag maken van de wederoprichting van eenige oude gezelschappen wier geschiedenis, alleen nog maar als een onwaarschijnlijke overlevering verteld werd. Zoo zie ik dan in de eerste plaats alreeds in den almanak voor het jaar 1917 ons oudste dispuut-gezelschap O. K. W. uit zijn asch herrezen. „Ambulantes” trekt de stoute schoenen weer aan en zelfs de „Merwe” stroomt weer door Delft waar de „Hooge Q” de zoete Societeitsnachtgeaal zich weer gaat nestelen, terwijl het jonge bloed in de nektar beker van „Igov” stroomt.

Ik zie dit alles met de grootste blijdschap daar ik het als de veelbelovende voortekenen beschouw voor het welslagen van de aanstaande Lustrumfeesten, feesten die alleen kans van slagen hebben als ze niet alleen voor allen maar vooral door allen tot stand komen; want ik kan niet nalaten U hier nogmaals uitdrukkelijk er op te wijzen dat wij *alleen* niets tot stand kunnen brengen, maar U aller medewerking tot slagen noodig is. Indien een ieder het zijne ertoe wil bijdragen kan er iets goeds bereikt al zal er dan ook hard gewerkt moeten worden. Bedenkt wel dat we een wijze van Lustrumvieren hebben gekozen waar ons Corps het beste zijn kracht kan toonen, maar tevens een die ook het grootste fiasco kan opleveren.

Als ik U hier nog iets over den groentijd wil zeggen zal het slechts onze meening van dit oogenblik zijn en misschien bij de verdere besprekingen die nog gevoerd zullen moeten worden zal zich die meening uitbreiden en verruimen. Wat de nuttigheid en het belang der groentijd aangaan als kennismaking en inleiding tot het verkorten van een zoo moeilijken overgangstijd als van schooljongen tot student, ik zou slechts in herhalingen vallen van zaken die al zoo dikwijls gezegd en geschreven zijn, maar we moeten meer ons oog richten op verbeteringen. De voornaamste problemen die wij ons dan stellen zijn de volgende.

Hoe is de groentijd, gegeven een groep menschen van de meest uiteenlopende karakters, zoo nuttig en gunstig mogelijk te doen verlopen voor den groen.

De bezwaren van den oningewijde buitenstaander zolang deze het wezen van den eigenlijken groentijd niet raken zooveel mogelijk uit den weg te ruimen.

In overweging te nemen hoe bezuinigd zou kunnen worden zoowel voor de leden als voor de groenen.

En ten laatste de bestrijding van het kwade element, „obscuurlingen” dat zich altijd weer in een groentijd vertoont of niet vertoont en dan op kamers eigen ontgroeningspartijen organiseert.

Ik heb U hiermede een overzicht gegeven in welke richting wij de verbeteringen der groentijd zullen zoeken, of het ons zal gelukken voor al deze kwesties de goede oplossing te vinden zal de tijd moeten leeren.

Alvorens ik hier eindig wil ik nog een oogenblik stilstaan bij het hoofdstuk der verkiezingen en stemmingen in onze Corpsswet, waarin verschillende leemten schuilen.

Reeds vroeger is er gesproken over de ondeugdelijkheid van verschillende artikelen en de onvoldoende waarborg die ze geven om de juiste menschen die met elkaar samen kunnen en willen werken op hun juiste plaatsen te kiezen; zaken die bij deze laatste verkiezingen maar weer al te zeer aan het licht zijn getreden.

Ofschoon we om te beginnen al onze tijd zullen moeten gebruiken ter voorbereiding van de a.s. lustrumfeesten hoop ik toch nog, zoo niet een geheele omwerking van dit hoofdstuk te kunnen beëindigen, dan toch er een aanvang mee te maken.

Hiermede heb ik U eenige van onze plannen gegeven betreffende zaken die min of meer buiten het dagelijksch bestuur liggen. Er moet echter meer gedaan. Het toezicht op het financieele beheer der vereenigingen dan zal hier allereerst onze aandacht in beslag nemen. Misschien zouden wij in verband hiermede besprekingen kunnen voeren over eventueele bezuinigingen die gevonden zouden moeten worden in een verlagings van contributies.

Laten de besturen ook een nauwere band tusschen zich en de leden hunner vereeniging aanknoopen, zoo zal wederzijds een grootere belangstelling en sterker leven kunnen ontstaan.

Met groote geestdrift en vol verwachtingen staan we thans voor het begin van onze taak met het vaste voornemen alles wat in onze macht is te doen om dit jaar te maken tot een jaar van kracht en nieuw leven. Laten we toch die slappe, lauwe geest die velen van ons zich zoo graag laten aanleunen afschudden.

Dan zullen de aanstaande feesten, de tijdsomstandigheden in aanmerking genomen in al hun luister gevierd kunnen worden en bij kunnen dragen tot de roem en de eer van het Delftsch Studenten-Corps.

Societeit „Phoenix”.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

Van Dale. Groot woordenboek der Nederlandsche Taal.

I. Nederlandsch.

C. van Bruggen. Het verstoorde Mierennest.

Felix Timmerman. Pallieter.

Jac. van Looy. Jaapje.

Joh. de Meester. Gedenk te leven.

Nico van Suchtelen. De stille lach.

Is. Querido. Aron Laguna, (tooneelspel in drie bedrijven).

Edward Stilgebauer, Inferno II (Roman uit den zeeoorlog).

Fr. van Eeden, De student thuis, (Blijspel in drie bedrijven).

H. Roland Holst-v. d. Schalk, Het feest der gedachtenis.

IV. Duitsch.

Otto Ernst, Semper der Mann.

TEN GESCHENKE ONTVANGEN WERKEN.

I. Nederlandsch.

Maxim Gorki, Een Biecht.

IV. Duitsch.

Walter Bloem, Der krasse Fuchs.

VI. Geschiedenis.

H. G. Wells. The war that will end war.

Verder zijn de volgende werken welwillend ter lezing gesteld:

Dr. H. P. Berlage en zijn werk.

H. G. Wells, Mr. Britling sees it through.

Delftsche Studenten Schaakclub.

Uitslag der op 27 Nov. ll. te Utrecht gehouden wedstrijd:

D.S.S. (wit)—Lasker (zwart).

5½—2½.

Stand der competitie:

	Aantal gesp. wedstrijden	Aantal punten.	Gemiddelde
D.S.S. (Delft)	2	11½	5.75
Lasker (Utrecht)	3	13	4.33
Philidor (Amsterdam)	1	4	4.00
Morphy (Leiden)	3	3½	1.75

HET BESTUUR.

Het Cabaret.

Op de laatste kroeg-diës hebben we zien optreden een cabaret dat uit ons eigen midden was samengesteld. Reeds in het vorig „S.W.” werd bij het verslag van de feestelijkheden ook het cabaret vermeld en eenige persoonlijke opmerkingen ten beste gegeven. Daar echter de hoofdzaak achterwege bleef, acht ik het dienstig er hier de aandacht voor te vragen.

We hebben die avond kunnen meemaken, een stemming van eensgezindheid, van prettige samenwerking tusschen zaal en tooneel, die wel bewijst dat de oude corpsgeest niet ter ziele is. Daarom zijn wij dank verschuldigd aan de opzetters en uitvoerders van dit waarlijk gedurfde plan om zonder eenige zekerheid te hebben omtrent de toets der critiek, die zij zouden hebben te doorstaan, en zonder ervaring van de eischen die voor een dergelijke uitvoering aan de artiesten gesteld moeten worden, zooiets aan te durven. Dat na afloop iedereen voldaan was, het was omdat het voor het voetlicht gebrachte studenten-geest was, omdat het paste in het milieu waarin het geplaatst was, wat niet altijd gezegd kan worden van wat bij dergelijke gelegenheden vroeger van buitenaf geïmporteerd werd.

De verwachtingen waren van te voren niet hoog gespannen, hoe kon het ook anders, bij de onbekendheid met het kunnen der artiesten, doch zoodra het eerste nummer er was geweest, was alle twijfel verdwenen en voelde ieder niet anders dan enthousiasme voor ons eigen Studentencorps waarin zoiets mogelijk was. Het zoeken en opwekken in ons zelf van aanleg en belangstelling kunnen slechts tot bloei aanleiding zijn, want bloei wortelt in 't innerlijk leven en bestaat nooit alleen uit uiterlijk vertoon.

Daarom hulde aan hen die dit hebben ingezien en wat meer waard is, het in de praktijk hebben weten te brengen. Zij hebben meer goeds aan het Corps gedaan dan tien Cabaret-uitvoeringen door beroeps-artiesten te zamen.

Dit is de reden waarom ik ook geen detailcritiek wensch te geven, daar natuurlijk als cabaretkunst beschouwd het werk niet volmaakt was, maar dit tegenover het streven op de tweede plaats komt.

G. SZN.

DELFTSCHE STUDENTEN-BOND.

Aanwinst van de bibliotheek.

Duncan, R. K., Techniek en wetenschap.
Cox, Dr. W. H., Gevoel en Verstand in de psychologie en in het leven.
Freva, S., De invloed van het onbewuste in ons dagelijksch leven.
Marx, H. R., Het kapitaal V.
Roland Holst, A., Jean Jaques Rousseau.
Eisler, Dr. R., Sociologie.
Meyer, R., Theosophie.
Sombart, Dr. Werner, Socialisme en Sociale beweging.
Zee, D. van der, Christensocialisme.
Bierens de H., J. D., De weg tot het inzicht.
Brailsford, H. N., De oorlog van staal en goud.
Tagore, Rabindranath, De brief van den koning.
Bouman, Dr. L., Psychische Aktiviteit.
Timmermans, F., Pallieter.
Bruggen, Carry van, Een coquette Vrouw.
Brusse, Het rosse leven van de Zandstraat.
Top Naeff, De dochter.
Bom, E. de, Het levende Vlaanderen.
Lotsy, e.a., De toekomst der Maatschappij.
France, Anatole, Le crime de Sylvestre Bonnard.
Pailleron, E., Le monde ou l'on s'ennuie.
Vigny, A. de, Servitude et grandeur militaire.
Curwood, J. O., Kazan the Wolfs dog.
Webster, J., The wheat princess.
Stilgebauer, Wally.
Jacobs, W. W., Vijf jaar onder water.
Gottberg, O. von, Kreuzerfahrten und U-bootstaten.
Goethe, Uren met Goethe (de Werther).

De Bibliothecaris,
A. HARKING.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Uit het leven van den man met de gedeukte ziel.

Voor Truus.

Mijn geluk bestaat uit ontroering. Dit kan zijn verdriet of vreugde. Als ik verdriet heb steek ik mijn tong uit tegen mijn aschbak of tegen de lamp en zeg: „Lekker, dat moet jullie missen.” Mijn eerste groote verdriet was dat ik het eenige meisje, dat mij ooit gelukkig had kunnen maken, voor mijn oogen heb zien verworden tot prostituée, zonder dat ik er iets aan kon doen. Mijn tweede verdriet was dat wanneer ik in wanhoopsbuien mijn hart wilde uitstorten voor God, ik moest zeggen: „Halt, er is immers geen God.” Alles wat goed was in mijn leven heb ik vast willen houden en dat niet los kunnen laten van verloren geluk is voor mij één pijniging.

Toch zal ook ik eenmaal in de snijmachine kruipen en er uit komen als modelworst. Dan zullen de professoren roepen: „Hoera, alweer een ingenieur afgeleverd.”

H.

Student en Maatschappij.

Die studenten hebben toch alevel wat raars.

Altijd is het een kenmerk van den student geweest, dat hij trachtte zich van den niet-student, den ploert, den philister, te onderscheiden. De student had zijn bepaald kenmerk. In vele landen bestond, of bestaat, dit ook in

uiterlijke kenmerken, als 't dragen van een uniform of alleen van een pet. De Hollandsche student draagt dit uiterlijk kenteeken alleen bij speciale gelegenheden, die min of meer officieel zijn en waarbij hij zijn student-zijn als 't ware wil onderstrepen.

Leest men Klikspaan's „Studententypen” en „Studentenleven” dan valt op dat de eigenaardige plaats, die de student daar inneemt, niet zoozeer te danken is aan zijn eigen bijzonderen kenmerken, dan wel aan het besef der burgerij, dat de student een bijzonder wezen was; een wezen waar men hoog tegen op moest zien en wien alles veroorloofd was, of een natuurlijke vijand, maar in ieder geval als iets bijzonders. Dit besef der burgerij is nu veranderd en daarmee ook de houding der studenten. Alleen zij die wat aan den student te verdienen denken, zien in schijn nog tegen hem op, maar over het algemeen wordt hij aangezien als iemand die geenerlei rechten kan doen gelden op uitzonderingsbepalingen van on- of duidelijk geschreven wetten. Men wilde den student in de maatschappij zijn plaats geven en hem desnoods weer neerdrücken als hij op wilde gaan staan.

De maatschappij nu is een instelling waarin de student zich nooit goed heeft thuis gevoeld. Lang heeft hij een goeden strijd gestreden tegen conventie en vormelijkheid maar deze strijd was hem meest niet moeilijk, want men liet hem begaan. Men nam hem niet ernstig en in zijn eigen kring schafte hij conventie af, in eigen kring kon hij zich tegen den tijdgeest verzetten maar zoo hij er mee buiten kwam zeide men: „Hij is jong en student, 't zal wel overgaan.” En 't ging ook over zoodra hij in de „kille maatschappij” kwam. Het bovenstaande geldt nu echter niet voor andere landen.

In Rusland vormden de studenten een intellectueel-revolutionaire kern, in Duitschland waren zij in het begin der vorige eeuw de voorvechters der nieuwe vrijheid. In ons land bemoeide de student zich niet met wat buiten hem was (behalve hier in Delft in omstreeks 1900 en in eenige voorafgaande jaren) en zoo is het dan ook gekomen dat hier de student zijn afzonderlijke plaats met het opleven van de bevolking verliest of al verloren heeft.

En wanneer hij die plaats verloren zal hebben, zullen er misschien eenige eigenaardigheden en eigenschappen overblijven die wij nu tezamen als het kenmerk van den student beschouwen

De meeste eigenaardigheden zijn dan verbonden aan de bijzondere voordeelen die nog vele studenten bezitten, namelijk overmaat van geld en tijd en de voornaamste eigenaardigheden van die bevoorrechten zijn dan ook soms dat zij geestelijk of lichamelijk vrij goed ontwikkeld zijn. Meest echter bestaan die eigenaardigheden in het op anderen tijd naar bed gaan, in het op een onwaarschijnlijk uur op straat loopen, in het dronken-zijn op andere dan op Zon- en feestdagen en zeer dikwijls in het ingaan tegen wetten en gebruiken, wat dan niet voorspruit uit andere beginselen, maar meestal uit gebrek aan beginselen. Al deze eigenaardigheden, die langzamerhand het kenmerk van den student geworden zijn, ergeren de bevolkingen; het nalaten van deze eigenaardigheden, iets wat hoe langer hoe meer, vooral onder de jongeren voorkomt, heeft tengevolge dat het eenige kenmerk van den student is dat hij, tot zijn spijt, later in staat is zichzelf te onderhouden dan de rest der bevolking.

Zoo blijft er dan als erfenis voor den tegenwoordigen student niet veel over. Hij zal zich geheel naar de bestaande maatschappij moeten plooiën. De kwestie of hij iets voor die maatschappij zal te vinden zijn, zal er van afhangen of die maatschappij hem vrijen tijd zal gunnen. Dan nog kan hij met zijn jeugd en idealisme weer een aparte plaats in de maatschappij innemen.

N.

Zang van den Oude.

Als ik in mijn jeugd geweest ben op de orgieën van dit leven, heb ik genoten — een enkele nacht in mijn bestaan, dat weet van tijd noch maat.

Mijn lichaam, het gebouw waar de offers worden gebracht aan het oneindige in ons, is beschadigd, ja de tempel van mijn ziel trilt op haar voet en is wankel geworden in één enkele nacht — door mijn zucht naar genot.

Toen kwamen liefde en kunst en alles wat men schoon en begeerlijk pleegt te noemen.

De liefde had mij, die toch oneindig ben en trotsch ging op mijn grooten wil, in haar kluisters van gevoel geslagen, ja ik was als een vogel in een gesloten woning, die weet te kunnen vliegen en zijn dagen moet verbrennen in bewegingloosheid. Waarlijk, wel heb ik genoten en mijn hart danste met de liefde op de maten steeds wisselende schoonheid. Doch mijn geest werd verwijfd, ik kon niet helpen

(Zie vervolg Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 15 DECEMBER 1917. No. 10.

den arme in zijn vervuilde woning en ik walgde van de platte woorden der arme vrouw die mij haar nooddrift zeide. Ook kon ik niet onderzoeken hoe het leven was der diertjes die wonen in het rottende lijk.

Toen is Leven gekomen in haar mysterieus kleed van eeuwig wisselende, vervagend in elkaar overgaande en ook wel eens schel afstekende tinten van de lichte werkelijkheid en de schaduwige schijn. Ik heb haar beloofd, dat ik steeds zal zoeken haar te begrijpen en te trachten haar tot bewustzijn te brengen van haar vele verborgen krachten.

Mijn zoon, hoort naar mijn stem en geef u aan het Leven.

Laat schoonheid vrij over u komen, maar geef U niet over in haar handen, zij is als een geslachtszieke vrouw, wie zich aan haar overgeeft schent wat hoog in hem is.

Bedenk, dat menig hoog ideaal verloren gegaan is door ontijdige liefde tot de vrouw en dat na de liefde geen kracht overblijft voor den hoogen strijd.

Ja, vergeet niet, dat het onkruid in Uw tuin nog gewied moet worden, al nooden de sterren tot zoete mijmering.

LK.

Een Preek.

Weet ge welk verband er bestaat tusschen molens, bergen, een met het water worstelende leeuw en de sterren? Niet? Luister dan.

Er was eens een ridder; die heette Don Quichotte. Met een botte lans en een moedig hart vocht hij tegen windmolens en hij was mismoedig, toen hij niet overwon. De menschen scholden hem dwaas.

Ge ziet het verband met de bergen nog niet; daarom, luister verder.

Er was eens een jonge man; vol levensmoed stortte hij zich in het leven om voor glanzende idealen te strijden. Maar hij keerde spoedig terug.

Als een kind, dat achter de bergen de zon ziet verdwijnen en denkt: ha, ik zal den berg beklimmen en op den top gekomen zal ik dichtbij genoeg zijn om de zon te kunnen grijpen. Zoo was die jonge man.

Boven gekomen was het kind nog even ver van de zon en het was mismoedig.

Zoo ook ging het den jongen man: even ver bleef hij van het ideaal af, hoe hoog hij ook steeg; moede werd hij en moedeloos en hij zag niet, dat hoe hoger hij steeg, hoe schooner het uitzicht werd.

Hij keerde naar het dal, naar de vlakke.

Begrijpt ge nu het verdere verband? Nog niet? Maar zijt ge dan redeloos.

Het Zeeuwsche wapen vertoont een met de golven worstelende leeuw. Daaronder staat: „Luctor et Emergo”: eeuwig, eeuwig worstel ik en tenslotte zal ik overwinnen.

Hoort ge nu de eeuwige waarheid! Hoort ge nu wat de sterren geheimzinnig fluisteren?

Door den nood der wereld zult ge tot ons stijgen.

Per aspera ad astra.

J. S.

Ge zult mijn Kracht spannen voor Uw ploeg.....

— Mijn held, kom tot mij, opdat ik Uw heerlijk mannelijk lichaam bewondere, kom, bedek mijn aangezicht met uw heeten adem, ja bedwelm mij met den adem van den Held.

— O, vraag niet, ik weet, dat ge mijn wapenrusting nemen zult en mijn kracht zult spannen voor uw ploeg.

Mijn Held kom, maak mij moeder van uw kinderen, moeder van de kinderen van den Held. Vrees niet, dat ik deren zal. O, ik zal uw wapenen scherpen en u tooien van dag tot dag met de schoonste bloemen uit mijn tuin, want weet dat ik veel zeldzame planten heb geteeld om uw helm te tooien op den dag van den strijd. Kom, maak mij moeder van de heldenkinderen.

— O, vraag niet, ik weet, dat ge mijn wapenrusting nemen zult en mijn kracht spannen voor uw ploeg.

Mijn held, als uw strijd gestreden zal zijn en uw heerlijk bloed het roode licht van de ondergaande zon op zich zal doen spelen, zoodat het schijnt of twee edele broeders elkaar in lichtspel ontmoeten.

Als de knersing van tanden der vijanden verstomd zal zijn en vergaan in het donkere Niet.

Dan kom tot mij, opdat ik uw hoofd kroone met de kroon van mijn liefde.

Dan, laat ik mij vermeien in de zeerijke glans uwer wapenen, en laat mijn uw wonden helen, en u kracht geven voor den nieuwen strijd. O, laat mij kroonen den heldenkoning.

— O, vraag niet, ik weet dat ge mijn wapenrusting nemen zult, en mijn kracht spannen voor uw ploeg.

LK.

VEREENIGINGSLEVEN.

Idealisme in Godsdienst en letteren.

Lezing gehouden door Dr. Molenaar voor de Afd. Delft der N. C. S. V.

Spreker begon met op te merken dat het verblijdend was over idealisme te spreken. Er rijzen vragen bij ons op die of van meer theoretische of van meer praktische aard zijn.

Tot de eerste groep behooren zeker de vragen: „Wat is de wereld?”, „Hoe verklaar ik haar bestaan?”, „Hoe los ik haar raadsel op?”, terwijl de vragen naar de richting en 't leven meer uit de praktijk voortkomen hoewel theorie en praktijk natuurlijk niet te scheiden zijn.

De groote menigte laat zich leven, ze peinst niet over levensraadselen. Spr. merkt dit al te goed onder de armen. Nietzsche spreekt van „kudde menschen”.

Wij moeten in de eerste plaats ontwaken uit het onbewuste en tot ons zelf komen.

Maar dan vragen wij eerst naar 't einddoel, dat is een conditie sine qua non. Ieder mensch heeft allerlei mogelijkheden in zich. De vraag is wat ontwikkeld worden zal. Spreker wil onder „idealist” niet verstaan de dromer, die leeft buiten alle werkelijkheid maar in tegendeel, een zoeken naar nuchtere realiteit. Een tweede misverstand is dat idealisme op een godsdienstig principe zou berusten. Niets is minder het geval. Godsdienst is idealistisch maar niet het omgekeerde is altijd waar.

Hoe verschillend 't levensdoel en de levensrichting der menschen ook zijn mag, toch meent spreker in ieder leven een onafwijsbaar dualisme op te merken. We moeten tusschen twee dingen kiezen, 't zij bewust hetzij onbewust. Reeds Plato merkte dit op. Men spreekt van lichaam en ziel, natuur en geest, buiten- en binnenwereld. Wij behooren teneinde tot de natuur, ten deele tot het rijk des geestes. Uit het eerste komt het naturalisme, uit het tweede 't idealisme. Kant toonde dit scherp aan. Hij sprak van „Natur und Freiheit.”

De mensch is een deel van de natuur en aan dezelfde wetten onderhevig, de natuurwetenschap heeft dit laten zien, en de theologie deed niet verstandig zich hiertegen te verzetten. Spreker licht nu toe, hoe echter door eenzijdigheid het materialisme is ontstaan en hoe dit materialisme nog verwoestend op het volk werkt, terwijl de geestelijk „hoogeren” er al van genezen zijn. Spreker citeert krasse uitspraken om te toonen, hoe het materialisme zelfs de grooten verblindde. Hij wijst er op, hoe het geleid heeft tot een grenzeloos, grof egoïsme aan de eene kant, een verfijnd epicurisme aan de andere. Spreker ziet de Parijsche mode, de Engelsche sport, het Duitsche militarisme allen in dit licht, terwijl deze ellendigste van alle oorlogen, tot de ergste gevolgen van het materialisme behoort.

Er is echter een gebied waarin de natuur niet het laatste woord spreekt. Er is vrijheid tegenover dwang.

Hoewel een tijger, eveneens wij, een deel van de natuur is zal men hem toch niet trachten door straf het rooven af te leeren. De natuur is de volmaakte gebondenheid; zij zegt „du must”, terwijl de vrijheid zegt „du sollst”. Het idealisme legt het accent op de Mensch als Vrijheid.”

Spr. noemde als drie functies van den mensch als vrijheid: verstand, gevoel en wil, terwijl de religie boven alles staat en alles omvat.

Het verstand geeft de wetenschap; de vraag rijst nu: Kan de wetenschap het leven *vullen*. Geldt hun niet: „Wie van dat water drinkt zal wederom dorsten” (Joh. 4:13). Spreker schetst nu hoe de wetenschap overal verschillend werkte (hoe kinderen kleine mannetjes werden op school) hoe hiertegen reactie kwam; en altijd in de geschiedenis gekomen is (Reformatie, Pretisme, ieder in hun tijd, Schiller en Goethe tegen Aufklärung, Ligthart in onzen tijd op onderwijsgebied).

Uit het gevoel komt volgens spr. de kunst. Goethe staat dramatraal tegenover het intellectualisme evenals Schleiermacher. Spr. bestrijdt „l'art pour l'art” en noemt kunst vorm, maar zonder inhoud. Kunst staat ongevoelig tegenover goed en kwaad en kan onmogelijk voor allen zijn.

De wil staat het hoogste van de drie. Geen ontwikkeling kan zonder wil plaats hebben. Door de wil is een ethisch-idealisme mogelijk. Het nadert het diepste en binnenste van den mensch.

Spreker besluit met uiteen te zetten, waarom voor hem christendom het eenigste ideaal is.

Voor eerst omdat het dat is voor allen, ook voor Nietzsche's „Herdemensch“;

ten tweede omdat het aannemen van Christus als verlosser, niet gebonden is aan verstaan, gevoel of wil;

ten derde omdat het al onze levensfuncties en alle factoren onze geest omvat en ten laatste omdat het evangelie onze persoonlijkheid bevrijdt van de banden. Het komt er op aan te worden wat we zijn. Het diepste in ons kan niet tot ontwikkeling komen dan door Christus;

„maar het water, wat ik hem zal geven, zal in hem worden een fontein van worden, springende tot het eeuwige leven. (Joh. 4:14). R.

—o—

Gelukkig zijn er velen met mij, die meer vertrouwen hebben in het „volk“ en minder in bewustwordende en zelfbewuste menschen. Maar ook is de vraag of een christendom dat zóó staat tegenover de kunst als Dr. M. uiteenzette, en zich dus intellectueel formuleerd (bv. N. C. S. V. basis, geloofsbelijdenis enz.), voor allen zijn kan. R.

De economie van de automatische telefooncentrales in verband met de gespreksduur.

Lezing gehouden voor de E. T. V. door den heer M. Ph. Lely e.i., op Dinsdag 27 November.

Als inleiding behandelt spreker in het kort de inrichting van de automatische telefooncentrale. Waar het handbedrijf, vooral bij een groot aantal abonné's, niet meer voldoende is voor het tot stand brengen van een snelle doorverbinding is het wenschelijk over te gaan tot de automatische centrale.

Alvorens tot de inrichting hiervan over te gaan is het van groot belang over enkele gegevens te beschikken; o.a. is het gewenscht een gemiddelde gespreksduur te kennen, aangezien het aantal benodigde schakelaars daarmee evenredig is. Bij benadering kan men aannemen dat de kosten ongeveer f 100.— per abonné bedragen. Van dit bedrag is de helft evenredig met de gespreksduur. Blijkt nu, dat de gespreksduur $\frac{1}{4}$ minder bedraagt, dan geeft dit per abonné een besparing van f 12.50. Hierbij komt nog de besparing aan trunkkabel (verbinding tusschen 2 ondercentrales). De kosten van de trunkkabels zijn evenredig met het aantal abonné's en de gemiddelde gespreksduur en bedragen per abonné ongeveer f 20.—. In het ondergestelde geval wordt dus per abonné f 5.— aan trunkkabel bespaard. Voor een Centrale met 10.000 abonné's komt men tot een besparing van f 175000.—.

Spreker behandelt nu aan de hand van talrijke lichtbeelden de wijze waarop in Den Haag de gemiddelde gespreksduur langs fotografischen weg is vastgesteld, hetgeen wenschelijk was in verband met de nieuw in te richten automatische telefooncentrale.

INGEZONDEN.

Geachte Redactie.

In het vorig nummer van uw blad komt onder het redactionele gedeelte een stukje voor met het opschrift Kroeg-Diës. Hoewel het natuurlijk een ieder geheel vrij staat zijn meening te geven, lijkt het mij toch niet juist dit te doen op een manier die voor hen, die aanwezig waren geen waarde heeft, door onjuistheid en die aan de afwezigen, maar vooral de aan de buitenstaanders een geheel verkeerde indruk geeft. Ik bedoel hier alleen uw opmerkingen over het vertoonde Cabaret. Ieder buitenstaander moet hierdoor wel het idee gekregen hebben, dat een aantal zeer dronken menschen, onbegrijpelijke en vervelende uitvoeringen voor het voetlicht brachten. Wat het eerste betreft kan ik niets anders zeggen, dan dat het een grove leugen is, en wat het gehalte der uitvoeringen betreft, dan is uw opinie alleen juist wanneer in deze een zeer en zeer groote meerderheid ongelijk heeft.

Waar in uw blad een verslag der feestelijkheden voorkwam heeft het mij zeer gespeten, dat juist niet hulde gebracht is aan hen, die niet alleen veel tijd en moeite ervoor gegeven hebben, maar wien het ook gelukt is een uitstekende — U houdt mij dit verschil van meening ten goede — Cabaretuitvoering ten tooneele te brengen.

Met dank voor de plaatsrumite.

G. NAEFF.

Aan den Heer G. Naeff.

Met uw opmerkingen gaan wij volkomen mee. Tot onze spijt is het stuk geplaatst zonder dat wij in de gelegenheid waren geweest het op de redactie-vergadering te bespreken.

E. J. GRATEMA SZN.
Hoofdredacteur.

MEDEDEELINGEN.

Op initiatief van den heer J. E. Scholten te Groningen is in den loop van dit jaar door het Departement aldaar van de Maatschappij van Nijverheid opgericht het Bureau voor Uitvinders.

Het doel dezer instelling is om uitvinders, welke dit verlangen, hulp te verleenen bij het octrooieeren en financieeren van vindingen, die aan de volkswelvaart ten goede kunnen komen.

In het bestuur hebben zitting genomen de heeren:

J. E. Scholten te Groningen, Voorzitter.
Mr. H. L. Wilkens te Groningen, Middenstandshuis, Secr.
A. H. W. Hellemans, Ingenieur, Directeur van de „Vereeniging van gebruikers van Stoomketels en Krachtwerktuigen“ te Groningen, en
Ir. H. Steketee, Rijksnijverheidsconsulent te Deventer;

terwijl zich bereid verklaarden de uitvinders van advies te dienen, de heeren:

Ir. F. Begemann, Rijksnijverheidsconsulent te 's Gravenh.
Ir. J. K. Mercx, Rijksnijverheidsconsulent te Tilburg, en
Ir. H. F. G. J. Grevers, Ingenieur b/h Nijverheidslaboratorium te Delft.

Tot Directeur van het Bureau werd benoemd de heer M. L. van der Schaaff, te Delft.

Het Bureau beoordeelt, zonder berekening van kosten, de ingezonden vindingen technisch en commercieel. Leidt dit onderzoek tot een gunstig resultaat, dan wordt de financiële regeling contractueel vastgesteld, alvorens medewerking verleend wordt.

Komt echter geen contract tot stand, dan waarborgt het Bureau geheimhouding van alle door den uitvinder verstrekte mededeelingen.

HET BUREAU VOOR UITVINDERS

M. L. van der Schaaff, Directeur.

Zetel van het bestuur, Groningen,
Middenstandshuis, Haddingestraat.

Bureau,
Delft, Spooringsingel.

Delftsche Coöperatieve Keuken.

Opggericht bij akte van 5 October 1917. (Statuten opgenomen in bijvoegsel No. 4996 tot de Nederlandsche Staatscourant van 26 Oct. 1917, No. 251).

Gevestigd: Oosteinde 111. Telefoonnummer 467.

De Vereeniging „Delftsche Coöperatieve Keuken“ stelt zich ten doel voor hare leden het middagmaal te bereiden.

Voorwaarde van lidmaatschap is het storten van f 10.—. De in- en afschrijving als lid moet persoonlijk geschieden. Uitgetreden leden hebben recht op teruggave van zoodanig gedeelte der gestorte gelden, als na afloop van een dienstjaar door het bestuur zal worden bepaald in verband met den toestand van de financiën der Vereeniging.

Elk lid kan van de keuken voor zich en zijn gezin het middagmaal betrekken.

De prijs hiervan bedraagt:

aardappelen, groenten en toespis of soep . . . . . f 0.45
hetzelfde + 1 ons vleesch (rauw uitgewogen) . . . . . „ 0.65
ieder $\frac{1}{2}$ ons vleesch tot een maximum van 2 ons p. portie „ 0.10

Voor het halen en brengen der bussen wordt $2\frac{1}{2}$ cent per portie berekend met een minimum van 10 cent. Daaronder begrepen is: bushuur en schoonmaken der pannetjes. Verdere bijzonderheden over de Coöperatieve Keuken zullen ter gelegener tijd aan de leden worden bekend gemaakt. Circa Februari is de uitzending der diners te verwachten.

MIDDENSTANDSKEUKEN.

De Vereeniging stelt zich voor, alleen te bereiden z.g.n. middenstandsporties, bestaande uit een liter stampot of soep, met een berekende ruim voldoende voedingswaarde voor een volwassen persoon.

De prijs per portie bedraagt voorloopig 30 cent, (inbegrepen bezorgloon, bushuur en schoonmaken der bussen. Extra portie's vleesch kunnen worden bijbesteld à 10 cent per half ons rauw uitgewogen.

De Vereeniging heeft voor de middenstandsporties beschikbaar gesteld, blikken busjes met een inhoud van 1, 2 en 3 liter, die in hooikisten thuis worden bezorgd, waardoor afkoeling der maaltijden is uitgesloten. Deze bussen worden teruggehaald en in de keuken afgewasschen, doch moeten eerst door de verbruikers worden gereinigd. Wanneer busjes, tengevolge van onvoldoend schoonmaken door de deelnemers onbruikbaar worden, schaft de Vereeniging op kosten van zoodanige verbruikers nieuwe busjes aan.

Voorwaarde tot deelname aan de middenstandskitchen is het betalen van een entréegeld van f 5.—. Dit moet worden begrepen als een tegemoetkoming in de kosten van aanschaffing van blikken bussen en hooikisten voor het distribueeren.

Zij, die lid zijn van de Coöp. Keuken, kunnen ook deelnemen aan de Middenstandskitchen zonder het storten van entrée.

De verschillende porties van soep, stampot, enz., worden verkrijgbaar gesteld tegen inlevering van bons.

De bons zijn te verkrijgen in boekjes van:

20	bons	van	1	Liter	à	f	6.—.
20	"	"	2	"	"	"	12.—.
10	"	"	3	"	"	"	9.—.

Bons voor een extra hoeveelheid vleesch zijn verkrijgbaar in boekjes van 20 stuks, elk geldig voor $\frac{1}{2}$ ons vleesch à f 2.

De bons moeten *duidelijk* zijn ingevuld en bezorgd worden op den dag *vóór dien*, waarop men het eten wenschte te gebruiken *uiterlijk des middags te 12 uur*. Dagelijksche gebruikers kunnen de bons in de leege bus doen, die 's avonds worden gehaald, deze bons gelden dan echter niet voor den volgenden, doch eerst voor den daaropvolgenden dag.

De bonboekjes worden contant betaald. Gelegenheid tot het koopen dezer bonboekjes bestaat elken werkdag des morgens van 10—12 uur en Woensdagmiddags van 2—4 uur, gedurende welke uren tevens de Directrice te spreken is.

De maaltijden worden bezorgd tusschen $11\frac{3}{4}$ — $1\frac{1}{4}$ | werk-
" " " " " 5— $6\frac{1}{2}$ | dagen.
" " " " " $11\frac{3}{4}$ — $1\frac{1}{4}$ | Zondagen.

Het dagelijksch menu wordt voor één week tegelijk opgemaakt. Bij de bekendmaking hiervan wordt tevens vermeld welke distributiebons moeten ingeleverd worden. Ongebruikte distributiebons worden door de keuken volgaarne aangenomen. Het menu ligt ter inzage in de keuken en wordt in de plaatselijke bladen bekend gemaakt. De geregelde verbruikers vinden elken Vrijdag een exemplaar van een menu voor de daaropvolgende week in de bus. De andere deelnemers kunnen het menu aan de keuken laten halen.

Voor nadere inlichtingen en voor het bezichtigen der keuken wende men zich tot de Directrice of tot het Bestuur.

Delft, December 1917.

HET BESTUUR.

BOEKBESPREKING.

DE NEDERLANDSCHE NATIONALE
KLEEDERDRACHTEN,
door TH. MOLKENBOER.

Een klein, beknopt handboekje dat tot doel heeft een beschrijving, een korte inventarisering van dat wat in 1916 nog van de Nationale Volkskleeding in werkelijkheid over is, te zijn, en belangstelling te wekken voor deze tot nu toe gesmade en verwaarloosde wetenschap.

Het boekje in de nette, doch wel eenigszins reclameachtigen Meulenhoff-editie, begint met een 80-tal fotografieën van volksdrachten in verschillende deelen van Nederland benevens een kaartje met de verschillende landstreken, waar de nationale dracht geheel of gedeeltelijk voorkomen, er op aangegeven. Dan volgt een kort voorwoord waarin de schrijver over zijn alleszins zware taak spreekt en de belletselen die hij bij zijn werk ondervond, dat was, een studie-

reis door Nederland te maken; inlichtingen winnend en gegevens verzamelend bij dezen en genen, zooals hij verteld:

„Hier was het een burgemeester, daar de gemeente-secretaris, weer elders een gewone boer of boerin, soms een heel eenvoudige winkelier, een schoolmeester of een naaister of mutsenmaakster die mij te woord stond. En zij allen wisten zeer veel bijzonderheden van den een of anderen dracht te vertellen die hier echter niet alle konden worden opgenomen. Maar hun kennis pleitte voor de groote plaats die de nationale kleeding nog in veel streken van ons land in de volkspysche inneemt!”

Op het voorwoord volgt een inleiding met nadere uiteenzettingen over het onderwerp: Aan de beschrijving van de Nederlandsche Nationale Kleederdrachten in de verschillende provinciën. Beschrijving waarbij zich de fotografieën natuurlijk aansluiten.

Den belangstellende zal het bevredigen, bij den onverschillige belangstelling opwekken.

Uitgekomen bij J. W. Boissevain & Co.
HET SEXUEELE LEVEN VAN DEN
MENSCH VAN HET STANDPUNT DER
NATUURLIJKE ONTWIKKELINGSGE-
SCHIEDENIS, door Prof. Alb. Heim, ver-
taald door Dr. G. van Brakel. Prijs f 0.75.

Deze rede van Prof. Heim, gehouden voor 700 studenten van de Universiteit te Zurich, ofschoon niet veel nieuws gevend is zeer lezenswaard. Aan de hand van gevallen in de natuur en steunend op uitspraken van gezaghebbende personen, dringt hij op onthouding aan. Hiermee sluit hij eigenlijk het wetenschappelijk gedeelte, maar wat er verder volgt is door de goede opmerkingen op moreel gebied, heel belangrijk en overtuigend. Het geheel is zeer aan te bevelen.

N.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde.

De Secretaris van de Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde heeft aan hen, wier aangifte voor het a. s. Candi-daats-examen door hem is ontvangen, daarvan mededeeling gedaan.

Mocht iemand, die zich heeft aangegeven voor dit examen, deze mededeeling niet hebben ontvangen, dan geve hij daarvan ten spoedigste kennis.

—o—

De Secretaris van de Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde heeft aan hen, wier aangifte voor het a. s. Ingenieurs-examen door hem is ontvangen, daarvan mededeeling gedaan.

Mocht iemand, die zich heeft aangegeven voor dit examen, deze mededeeling niet hebben ontvangen, dan geve hij daarvan ten spoedigste kennis.

Afdeeling der Bouwkunde.

De Secretaris der Afdeeling Bouwkunde maakt bekend dat de ingeleverde rapporten over practisch werken gedurende den zomer 1917, van af heden kunnen worden teruggehaald aan de afdeeling der Decoratieve kunst, Oude Delft 75.

Mededeelingen.

De rector-magnificus brengt in herinnering dat, overeenkomstig art. 28 van het K.B. van 24 Juni 1905, Stbl. No. 215, de Kerstvacantie aan de Technische Hoogeschool dit jaar zal aanvangen op Zaterdag 22 December a. s. — op welken dag dus geen onderwijs zal worden gegeven — en eindigen met Zaterdag 5 Januari 1918.

ADVERTENTIEN.

HOTEL „CENTRAL”.

CAFÉ-RESTAURANT EERSTE RANG.

WIJNHAVEN 6-7.

OUDE DELFT 92.

AFZONDERLIJKE BILJARTZAAL.

AUTO- EN RIJWIEL-GARAGE aan de achterzijde der zaak, OUDE DELFT 92. Tevens ingang.

ZALEN VOOR VERGADERINGEN, DÉJEUNERS, DINERS EN SOUPERS.

OOK DINERS BIJ ABONNEMENT. :: AVONDSHOTELS.

GEVRAAGD:

Een tweedehands Mikroskoop, met ongeveer 300-voudige vergrooing.

Brieven met prijsopgave D. J. W. v. DONGEN, w.i.,
Burgemeester Meineszplein 43b, Rotterdam.

Delftsche Coöper. Keuken.

MAANDAG 17 DECEMBER zal, wegens verbouwing der Keuken, tijdelijk aan het Bureau der „Delftsche Courant”, Verversdijk 4—6 voor H.H. Studenten gelegenheid zijn tot:

10. het toetreden als lid der Coöperatieve Keuken en het storten der waarborgsom van f 10.—;
20. het toetreden als deelnemer in de Middenstandskeuken en het storten van een bedrag van f 5.—;
30. het koopen van bonboekjes voor de Middenstandskeuken;
40. het verkrijgen van inlichtingen.

Zij, die lid van de Coöperatieve Keuken zijn en dus een waarborgsom van f 10.— gestort hebben, kunnen maaltijden van de Middenstandskeuken betrekken zonder betaling van het sub 2 genoemde bedrag.

N.B. Het is noodzakelijk, dat de leden der Coöperatieve Keuken het sub 1 genoemde bedrag persoonlijk komen storten, teneinde tevens de ledenlijst der vereeniging te kunnen teekenen.

TE KOOP AANGEBODEN:

Arnold. Weschelstromtechnik. Deel I—V.
Tetzner. Die Dampfkessel.
Weiss. Kondensation.
Dubbel. Dampfmaschinen.
Schüle. Thermodynamik. Deel I—II.
Schöttler. Gasmaschinen.
Stodola. Dampfturbinen.
Linker. Elektrotechnische Messkunde.
Staus. Der Indicator.
Baedeker. El. Erscheinungen in Metallischen Leitern.
Kretschmar. Die Krankheiten El. Akkumulatoren.
Zenneck. El. Magn. Schwingungen und Drahtl. Tel.
Haeder. Berechnung von Gasmotoren. Deel I—II.
Meijer. Berechnung Elektrischer Anlagen.
Blakesley (Feldmann). Die Elektrische Weschelströme.
Benischke. Die Wissenschaftliche Grundlagen der El.
Authenrith-Esslin. Technische Mechanik.
Siegel. Preisstellung beim verkaufe El. energie.
Poincaré-Lindemann. Wissenschaft und Hypothese.
Benischke (Orlich). Kapazität und Induktivität.
Petersen. Weschelstrom Maschinen.
Moritz. Berechnung Gleichstrom Maschinen.
Allen laatste druk, behalve Zenneck en Blakesley. Geheel nieuw.
Brieven onder No. 607, Bureau van dit Blad.

OUDE DELFT 120. - DELFT.

Uitzending van Dinners.

OUDE DELFT 120. CHR. F. RÜTER.

Namens het Bestuur van de HANDLEIDINGEN-VEREENIGING deelen wij mede dat als

No. 49

in de Serie „Beknopte Handleidingen” binnenkort zal verschijnen

„Vraagstukken Vector-Analyse”.

Om aan het verlangen van vele belanghebbenden te voldoen, hebben wij van het 1ste vel dezer handleiding een aantal proefdrukken gemaakt, welke beschikbaar zijn voor alle a.s. koopers van deze Handleiding No. 49.

Bij het koopen van deze Handleiding moet dit hulp-exemplaar weer worden teruggegeven. Indien het niet wordt ingeleverd, dan wordt het berekend met den prijs der volledige Handleiding.

TECHNISCHE BOEKHANDEL
EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.

Delft, 12 Dec. 1917.

NEDERLANDSCHE VEREENIGING

„Schoonheid in Opvoeding en Onderwijs”, Afdeling „'s Gravenhage”.

Openbare Voordracht met Lichtbeelden,
op Zaterdag 22 December 1917, des avonds te 8 uur,
in het Gebouw De Ruyterstraat 67.

Spreker: de Heer J. D. ROS.

Onderwerp: „De Wajang en het Oud-Javaansch Tooneel”

Toegangsprijs f 0.50, Sted. bel. inbegrepen. Kaarten verkrijgbaar en plaatsbespreking aan het Gebouw De Ruyterstraat 67, Zaterdag 22 December van 10—4 uur.

SCHEEPSBOUWKUNDE STUDIE-MODELLEN

TEKENINGEN — PLANNEN — ONTWERPEN
DETAILS — STALEN EN HOUTEN BOUW —
WORDEN OP BESTELLING VERVAARDIGD.
Brieven franco onder No. 1767, a. h. Bureau van dit Blad.

C. L. DOORMAN,

PHIL. NAT. DOCT^s

repeteert Wiskunde, Natuurkunde en Theor. Mechanica.
VOORSTRAAT 77, DELFT.

Gediplomeerd Bouwkundig Teekenaar,
heeft eenige uren vrij voor
TEEKENWERK.

Br. fr. onder No. 55, aan Boekhandel VOORHOEVE & DIETRICH, Rotterdam.

„AU FIGARO”.
G. KIELA. KAPPER.
Oude Delft 166.

TELEFOON 624.

Schuin tegenover Museum „Huis Lambert van Meerten”.

AMSTEL- en PALMERSTONE
RIJWIELEN.

DAYTON MOTOREN.

Gebr. A. & C. DE WOLF,
Noordeinde 40. - Tel. No. 41.

1ste klas Reparatie-Inrichting

ONDERHOUD EN STALLING
VAN AUTOMOBIELEN EN MOTOREN.